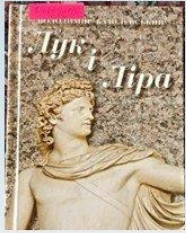

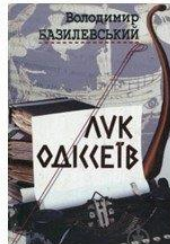
Книги автора

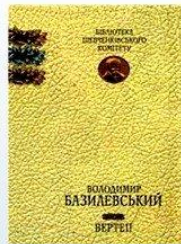
Лук і Ліра : поезії / Володимир Базилевський. – Київ : Фенікс, 2016. – 255 с.

Холодний душ історії : есеї, статті / Володимир Базилевський. – Київ : Ярославів Вал, 2008. – 676 с. : портр.

Лук Одиссеїв : статті, есеї, діалоги / Володимир Базилевський. – Київ : Ярославів Вал, 2005. – 655 с. : портр.

Вертеп : вибрані твори / вступ. ст. Л. Новиченка. – Київ : Криниця, 2004. – 608 с. : портр. – (Бібліотека Шевченківського комітету)

Допоки музика звучить : поезії / Володимир Базилевський. – Київ : Дніпро, 1982. – 189 с.

Вірші

В світі немає, крім усмішки, -
більше нічого.
В світі немає, крім чуйного слова, -
нічого.
В світі немає, крім доброї справи, -
нічого.
Це пам'ятайте, завше про це
пам'ятайте,
Не пос – пі – шай – те!

Не поспішайте.

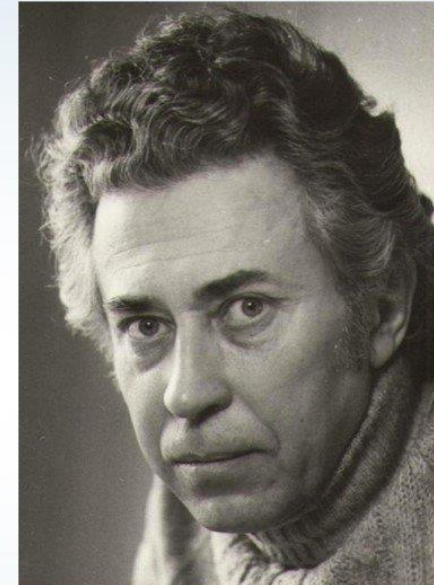
І світло і пітьма, і суще й тлінь
змішаються в гримучій кулі газу,
і темні хвилі хворих поколінь
розіб'ють груди в каламуті часу,
і час помре, закутий у мертвіль,
осліпне простір, скорчивши гримасу,
і хлине хвища, і не буде спасу,
й самородяща вивергне глибінь
із черева драглисту біомасу.

З футурологічних прогнозів.

Жити нам на цій землі
не вічно.
Все минуще – радість і
сльоза.
Та питання – хто ти
і навіщо?
Вічне, як земля і небеса.

Наша адреса: вул. Кирилівська 117,
м. Київ, 04073, тел./факс (044)468-01-10,
email: crb_franko@ukr.net

ЦБС Подільського району
м. Києва
ЦРБ ім. Івана Франка
Пам'ятні літературно-мистецькі дати
2022 року
випуск №10

**Володимир
Базилевський**
85 років від дня народження
українського поета, критика,
перекладача
14 серпня 1937

Київ, 2022

Біографічні дані

Народився 14 серпня 1937 року в селищі Павлиш Онуфрївського району Кіровоградської області.

У 1962 році закінчив філологічний факультет Одеського університету ім. Іллі Мечникова.

Працював завідувачем сільського клубу, будівельником, кореспондентом газети «Чорноморська комуна» (Одеса), старшим редактором дніпропетровського видавництва «Промінь» (нині м. Дніпро).

Понад двадцять років жив у Кіровограді (нині Кропивницький), у краї, який прославився відомими літературними іменами, культурними надбаннями, що стали гордістю всієї України. Працював у редакції газети «Кіровоградська правда», був членом обласного літературного об'єднання «Степ», керівником літературної студії «Сівач». Журналіст обласної газети, крім поезій, писав нариси й документальні повісті, невідривно стежив за всім українським літературним процесом.

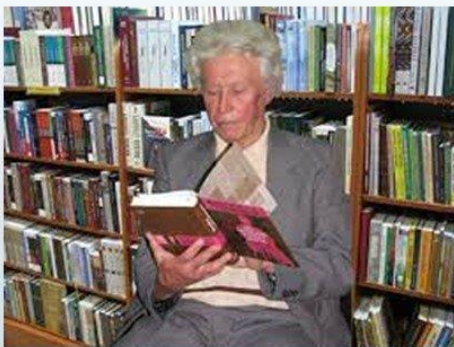
У 1970-х роках переїхав до Києва. Член Ради та Президії Національної спілки письменників України, редколегії газети «Літературна Україна», Комітету з присудження Національної премії України імені Тараса Шевченка.

Друкуватися почав у 1954 році. Автор поетичних збірок: «Ятрань» (1968), «Рівновага» (1968), «Світлиця» (1970), «Гони» (1971), «Пора перельоту» (1974), «Поклик простору» (1977), «Побачення з тобою» (1978), «Допоки музика звучить» (1982), «Світлом єдиним» (1983), «Чуття землі небесне» (1983), «Труди і дні» (1984), «Вибране» (1987), «Колодязь» (1988), «Вертеп» (1992), «Вокзальна площа» (1995), «Украдене небо» (1999), «Тумани Ітаки» (2001), «Віварій. Кінець навігації» (2004), «Крик зайця» (2004); одностомника вибраних поетичних творів «Вертеп» (2004),

«Читання попелу» (2007); книг критичної прози та есеїстики: «І зав'язь дум, і вільний лет пера» (1990), «Лук Одиссеїв» (2005), «Холодний душ історії» (2008), «Тепер і тут» (2012); книг художньої та документальної прози: «Делегат конгресу» (1975), «Ці довгі суворі зими» (1979); книг нарисів: «Земля двох морів» (1978), «Обираю тривогу» (1982). Твори В. Базилевського перекладалися російською, болгарською, угорською мовами.

Лауреат премій: Кіровоградської обласної комсомольської імені Юрія Яновського за поему «Пора перельоту» (1972), літературної премії ім. Павла Тичини (1990 за книгу «Колодязь»); літературної премії ім. Володимира Свідзінського (1990 – за поетичні збірки «Віварій» і «Кінець навігації»), Державної премії України імені Тараса Шевченка (1996 – за книгу «Вертеп»); літературної премії ім. Євгена Плужника (2006 – за книгу «Крик зайця»); Міжнародної літературної премії ім. Пантелеймона Куліша (2006 – за книгу «Холодний душ історії»), літературної премії імені Євгена Маланюка в номінації «Літературознавство та публіцистика» – за статті в літературному часописі «Вежа» (2019).

Член Національної спілки письменників України (1972).

Література

Кодак М. Не дати душу на поталу : (роздуми про поезію В. Базилевського) // Київ. – 2001. – № 9-10. – С. 118–135.

Лауреати премії імені Павла Тичини «Чуття єдиної родини» 1990 року : український поет Володимир Базилевський за збірку віршів «Колодязь» ; та поет Василь Осадчий за збірку віршів «Золотий ряс» // Літературна Україна. – 1990. – 1 лют. – С. 2.

Павлюк, І. Названо лауреатів премії імені П. Куліша за 2012 рік / Ігор Павлюк // Літературна Україна. – 2012. – 9 лютого (№ 6). – С. 15 : іл.

Сорока, П. Поезія - пташине ремесло : до 80-річчя Володимира Базилевського / Петро Сорока // Дзвін. – 2017. – № 8. – С. 213–217.

Череватенко Л. «Одне тут маєм залишити – честь» // Дніпро. – 2001. – №7-8. – С. 130–139.